

Önümüzdeki Dönemde Temel Yönelimler

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ

Bilindiği gibi, Türk Tabipleri Birliği'nin yürüttüğü faaliyetin ana çizgilerini Büyük Kongre'leri belirlemektedir. Temmuz 91'de yapılan 39. Büyük Kongre'de bu anlamda üzerine düşeni gerçekleştirmiştir. Artık önümüzdeki yıl/yıllarda T.T.B.'nin enerjisini akıtacağı alanların altı koyu çizgilerle çizilmiştir. T.T.B.'nin Türkiye tıp ortamı içinde bulunduğu keşmekeşte önüne koyduğu görev bellidir. Bu ortama güçlü bir örgüt olarak müdahale etmek. Müdahalenin boyutu ise olumsuz girişim/uygulamaların önüne çıkabilecek, demokratik bir baskı unsuru olmaktan alana ilişkin gelecek perspektifli politikaların oluşturulmasına kadar geniş bir yelpazede olmak durumundadır. Bu yaklaşım artık bir "lüks" olmaktan çıkmış -alandaki curcuna ve boşluğun kavrandığı ölçüde- bir gereklilik halini almıştır. Yukarıda kabaca aktarılan duygu ve düşüncüyü paylaşan 39. Büyük Kongre'de 6 temel başlık belirlenmiştir: Katılım, iletişim, eğitim, sendikal mücadele/özlük hakları, pratisyen hekimlik, sağlık hizmetlerinin sunulması.

Bu 6 maddenin şekillenmesi tesadüf değildir. TTB bütünselliğinin son yıllardaki çabalarının ortak paydasıdır. Türkiye'de hekim kitlesine yönelik yapılacak her iyileştirme ve organizasyon uğraşının birinci basamaktan ve pratisyen hekimlikten başlaması gerektiği T.T.B. için bir ön kabuldür. Bu kesimde yürütülecek faaliyetler, direkt olarak diğer hekim gruplarının ve sonuçta tıp ortamının olumlu anlamda dönüşümüne yolaçacaktır. Yaklaşım, hekimler arasında ayrım yaratan bir kavrayıştan kaynaklanmamakta, aksine, bir bütün olarak hekimlerin kazanım sağlamasına -potansiyel olarak- en büyük katkısı olacak bir alanı önelemektedir. 55.000'e ulaşan hekim sayısı içinde, 20.000'e yaklaşan nicelikleri ile, hizmetin verilmesinde aldıkları yerle, bu kazanım/katkı açıktır.

T.T.B.'nin dinamik bir yapı olabilmesi için, canlı bir organizmanın gereksinim duyduğu "asgari"leri kurumsallaştırması da kaçınılmazdır. Hemen her düzeyde katılım ve üretime olanak sunan, demokratik bir anlayışın içselleştirilmesi ve buna uygun yapıların yaratılması hedefdir. Bu alanda dünden bugüne özellikle

hekim sayısının fazla olduğu odalarda olumlu/olumsuz deneyimler vardır. Bunların örgütsel süzgeçten geçirilerek uygun modeller için çaba harcanması gerekmektedir. Bunun bir süreç olduğu açıktır, ancak nüveleri bugünden yaratılabilir.

Yukarıda anılan çabanın motive edici gücünü ise, hep birlikte tüketip/üreteceğimiz yayın organlarımızla da ivmelendirmemiz gerekmektedir. Fiziki iletişim sorununu böylece aşabiliriz. Düzenli çıkan, tüketicisine ulaşan bir yayın faaliyeti sürdürmemek affedilemez bir eksikliğimizdir. Artık geline nokta, sahip olduğumuz olumsuz deneyimler bize olumlu çözümün dışında şans bırakmamaktadır.

Faaliyetin yürütüleceği ana hekim "grubu" ve örgütün asgari işleyiş zemininin yaratılmasına yönelik çabalar politika olarak iki konuya akitılan enerji ile bütünleştirilmelidir. Bunlardan sürekli eğitim, T.T.B.'nin merkezinde yer alması gereken bir konudur. Sürekli eğitime ilişkin kurumsal, yaklaşımımızın ana hatlarını içeren bir dosya hazırdır. Artık, süreci bu yönde manüple etme ve örgördüğümüz kurumsal organizasyon gerçekleştirilene dek, alana özgü eğitimi pratisyen hekim öncelikli başlatma noktasına gelinmiştir.

Sendikal mücadele/özlük hakları konusu son yıllarda gerek memur hareketinin, gerekse de hekim ve diğer sağlık personelinin baş gündem maddesi olmuştur. Özlük haklarının hemen her alanında gerileme yaşadığımız sürecin karakteristik özelliğidir. Bu olgu sendikal mücadeleyi/sendikalaşmayı öne çıkartmıştır. T.T.B. yasal anlamda bir sendika olmamakla birlikte, yetkili kurullarından kendi yerini sendikal mücadele içinde tanımlamıştır. Bugün sağlık alanında üç ayrı sendikanın kurulmuş olmasına karşın pratikte yoğun bir sendikal mücadele gelişmemiştir. T.T.B. hekimler içerisindeki örgütlenmesi ve bugüne dek sahip olduğu birikimi ile özlük hakları/sendikal mücadele alanında düne göre daha organize ve teknik rol almayı önüne görev koymuştur. Güçlü bir sendikal örgütlenmenin ve özlük haklarında kazanım elde etmenin pratikte bu süreçten çıkacağı inancındadır.

"Güne" ilişkin görevleri tanımlamak gelecekle bağıntısı kurulduğu ölçüde layıkıyla yerine getirilebilir. Türkiye'de -en azından- sağlık alanındaki hatalı politikaları izleyen T.T.B. kendini alana yönelik hizmetlerin sunulmasına ilişkin politikalar geliştirmekle de görevli saymaktadır. Bu alanda yürütülen çabaları ortaklaşarak zemin ve projelerin yaratılması ve gelecek öngörülü program/politikaların üretilmesi için uğraş verilecektir. Mümkün olan, geniş katılımlı gruplarla konu gündeme sokularak, üzerinde consensus sağlanan politikalar yaratılmaya çalışılacaktır.

Sonuç olarak 39. Büyük kongre/T.T.B. toplandığı tarihsel koşullarda taşıdığı potansiyel ile "dışardan bekleme"nin yıkılmaya başladığı ve alanının sahibi olma isteğini taşıyan geniş bir çerçevede aday olunduğunu hissettirmiştir. Hep birlikte yapmamız gereken, bu görevlerin hakkını vermektir.